

งานผลิตนักกีฬาอาชีพ ของสถานศึกษาสังกัดสถาบันการศึกษาเป็นไปได้จริงหรือ?

โดย นายสพพช ชาติวิก*

ตามที่ สถาบันการศึกษา มีพระราชบัญญัติสถาบันการศึกษา พ.ศ. 2548 และมีบทบาทหน้าที่ส่วนหนึ่งในการผลิตนักกีฬาเพื่อพัฒนาให้ไปสู่ความเป็นเลิศทั้งในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และระดับอุดมศึกษาซึ่งเป็นพื้นฐานของการเป็นนักกีฬาอาชีพด้วยนั้น สถาบันการศึกษาได้ส่งเสริมสนับสนุนในการเตรียมและผลิตนักกีฬาของสถาบันอย่างมีประสิทธิภาพตรงตามความต้องการของตลาด โดยสถาบันการศึกษาได้รวบรวมองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและพัฒนากีฬาเพื่ออาชีพไว้ดังนี้

1. ความหมายของกีฬาอาชีพ

กีฬา หมายถึง กิจกรรมหรือการเล่นเพื่อความสนุกเพลิดเพลินเพื่อความแข็งแรงของร่างกาย หรือเพื่อผ่อนคลายความเคร่งเครียดทางจิต

อาชีพ เป็นรูปแบบการดำรงชีพในสังคมมนุษย์ปัจจุบัน ทัศนคติประกอบอาชีพจะได้มาซึ่งค่าตอบแทน หรือ รายได้ เพื่อใช้จ่ายในการดำรงชีวิต

2. ลักษณะของอาชีพกีฬา

การประกอบอาชีพ จำเป็นต้องมีความรู้ความสามารถเฉพาะด้านเรียกว่า วิชาชีพ เช่น วิศวกร แพทย์ พยาบาล ทนายความ และอาชีพที่ถูกกฎหมายและศีลธรรม เรียกว่า สัมมาชีพ อาชีพอาจมีรายได้ต่างๆ กันไป ลักษณะอาชีพที่เป็นลูกจ้าง

จะได้ค่าตอบแทนในรูปแบบเงินเดือนอาชีพค้าขาย หรือประกอบกิจการส่วนตัวหรือ การลงทุนจะได้ค่าตอบแทนในรูปแบบกำไร

ดังนั้น กีฬาอาชีพ จึงหมายถึงผู้ที่ประกอบอาชีพด้วยการปฏิบัติกิจกรรมทางกีฬา โดยได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง หรือค่าตอบแทน ตามที่สัญญากำหนด ระหว่างนายจ้างกับนักกีฬา ทั้งนี้อาจหมายรวมถึง ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม หรือผู้ให้การสนับสนุนทีมกีฬา เช่น นักกายวิภาคศาสตร์ นักจิตวิทยาการกีฬา เป็นต้น

3. ระดับของการแข่งขันกีฬาอาชีพ

3.1 ภูมิหลัง

สถาบันการศึกษามีการศึกษานักกีฬาเดิมที่มีการเรียนการสอน และประสบความสำเร็จในอดีตว่ามีนักกีฬาได้บ้าง ตลอดจนมีการศึกษาจุดอ่อนจุดแข็ง (ศักยภาพของโรงเรียนกีฬา) ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

3.1.1 จำนวนและความสามารถของผู้ฝึกสอน

3.1.2 ความพร้อมด้านสถานที่ อุปกรณ์ที่แต่ละแห่งมีอยู่แล้ว

3.1.3 ผลงาน ชื่อเสียง และความสำเร็จของโรงเรียนกีฬาที่เคยมีมาในอดีต

3.1.4 ความเหมาะสมของงบประมาณที่ได้รับในแต่ละปีงบประมาณ

* อธิการบดีสถาบันการศึกษา

3.2 หลักการกำหนดความสามารถของนักกีฬา

สถาบันการพลศึกษาได้กำหนดชนิดกีฬาสู่ความเป็นเลิศ (Elite Sport) ในโรงเรียนกีฬาแต่ละแห่งไว้ จำนวน 2 - 3 ชนิดกีฬา แต่ยังคงให้โรงเรียนผลิตนักกีฬาแต่ละ 5 ชนิด และกำหนดโรงเรียนกีฬามุ่งไปสู่ความสำเร็จให้ชัดเจน เช่น กรีฑา (ประเภทวิ่งระยะสั้นหญิง) เพื่อพัฒนาไปถึง Top Sport เป็นต้น

นอกจากนี้ สถาบันการพลศึกษายังได้กำหนดให้ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในวิทยาเขตปรับแผนการฝึกกีฬาสู่ความเป็นเลิศให้สอดคล้องกับกีฬาเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬาเพื่อการส่งต่อนักกีฬาให้พัฒนาไปถึงเป้าหมายที่ต้องการ

3.3 ชนิดกีฬาที่เน้นในโรงเรียนกีฬา

3.3.1 โรงเรียนกีฬาเป็นโรงเรียนที่มีจุดมุ่งหมายในการฝึกเพื่อพัฒนาทักษะกีฬาในระดับกลาง (Intermediate Level) (สถาบันการพลศึกษา : 2553) เพื่อส่งต่อนักกีฬาเข้าสู่สมาคมกีฬาเพื่อพัฒนาสู่ความเป็นเลิศในระดับนานาชาติ (โดยมี กีฬายิมนาสติกศิลป์ วูตวู้ และยิงปืน ที่ต้องฝึกตั้งแต่อายุยังน้อย และสามารถเข้าแข่งขันกับนักกีฬาที่ต่างวัยกันได้) เพราะกีฬาดังกล่าวหากฝึกหนักหรือเข้าแข่งขันบ่อยเกินไปแม้จะเป็นกีฬาที่แบ่งรุ่นน้ำหนักแต่อาจมีผลกระทบต่อสรีระร่างกายของนักกีฬาได้ เช่น มีผลกระทบต่อกล้ามเนื้อ อวัยวะภายใน และจิตใจของนักกีฬา กีฬาบางชนิดจำเป็นต้องเตรียมสภาพร่างกายหรือที่เรียกว่าเตรียมความพร้อมของนักกีฬาในทุกด้านก่อน

3.3.2 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศเป็นศูนย์กีฬาที่จัดตั้งเป็นโครงสร้างการบริหารของสถาบันการพลศึกษา มีหน้าที่ในการเตรียมและผลิต

นักกีฬาในระดับอุดมศึกษา โดยรับนักเรียนกีฬาเป็นเลิศที่ส่งต่อมาจากโรงเรียนกีฬา ดำเนินการบริหารจัดการอย่างมีระบบคล้ายกับโรงเรียนกีฬามีการนำหลักวิทยาศาสตร์การกีฬา วิชาการการกีฬา (Sport Academy) มาใช้ในการพัฒนาด้านการกีฬาและนักกีฬา ที่มีการคัดเลือกมาพัฒนาตัวนักกีฬาดตามชนิดกีฬาและความจำเป็น

3.3.3 การทดสอบความสามารถและประสิทธิภาพ หมายถึง การทดสอบนักกีฬาในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1) การทดสอบสมรรถภาพ มีการทดสอบความสามารถทางด้านร่างกายในการเคลื่อนไหว และการทดสอบสมรรถภาพทางกาย

2) การทดสอบความสามารถ หมายถึง การทดสอบสถิติของนักกีฬาที่สามารถบ่งบอก ถึงความเป็นนักกีฬาที่มีความสามารถและจะประสบความสำเร็จในระดับสูง

3) การทดสอบประสิทธิภาพ หมายถึง การประเมินผลสัมฤทธิ์จากการแข่งขันในระดับต่าง ๆ ที่สามารถจะคาดหวังความสำเร็จสูงสุดในอนาคต

3.4 หลักการเตรียมความพร้อมของโรงเรียนกีฬาและศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของวิทยาเขต

โรงเรียนกีฬา และศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในวิทยาเขต มีหลักการในการพัฒนานักกีฬาด้วยการบริหารจัดการโดยใช้หลักการดังนี้

3.4.1 การเตรียมความพร้อมด้านผู้ฝึกสอน

3.4.2 การเตรียมความพร้อมด้านสถานที่ อุปกรณ์การฝึกซ้อม

3.4.3 การเตรียมสวัสดิการ

นักกีฬา ด้านที่พัก อาหาร การศึกษา การรักษา
พยาบาล ชุดฝึกซ้อม และชุดแข่งขัน

3.4.4 การเตรียมด้านการ

ทดสอบสมรรถภาพทางกาย ทักษะ และการ
แข่งขัน

3.4.5 การใช้หลักวิทยาศาสตร์

การกีฬาหลักจิตวิทยา

3.4.6 การใช้หลักการวิจัย

3.4.7 การเตรียมด้านโปรแกรม

และแผนการฝึกซ้อมแต่ละชนิดกีฬา

3.4.8 การจัดหลักสูตร แผนการ

เรียนการสอนเป็นพิเศษสำหรับนักกีฬา ทั้งใน
โรงเรียนกีฬาและวิทยาเขต โดยมีโครงการความ
ร่วมมือการจัดการศึกษาระหว่างวิทยาเขตและ
โรงเรียนกีฬา

3.5 การเชื่อมโยงและประสานกับ

สมาคมกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย และ
คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยใน
พระบรมราชูปถัมภ์

มีการวางแผนร่วมกันในการ
พัฒนานักกีฬากับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างเป็น
รูปธรรมในด้านต่าง ๆ ดังนี้

3.5.1 ด้านวิชาการ

3.5.2 ด้านผู้ฝึกสอน

3.5.3 ด้านสถานที่และอุปกรณ์

การฝึกซ้อม

3.6 การกำหนดรายการแข่งขันที่

เป็นเป้าหมาย

มีการกำหนดรายการแข่งขันทั้ง
ในระดับชาติและนานาชาติ เพื่อใช้เป็นรายการ
ทดสอบ สร้างเสริมประสบการณ์และประเมินผล
นักกีฬาในโรงเรียนกีฬาและศูนย์กีฬาเพื่อความ

เป็นเลิศในวิทยาเขตไว้อย่างชัดเจนในแต่ละปี ดังนี้

1) รายการแข่งขันระดับชาติ

1.1) กีฬาแห่งชาติ

1.2) กีฬาเยาวชนแห่งชาติ

1.3) กีฬามหาวิทยาลัยแห่ง

1.4) กีฬานักเรียนนักศึกษา

1.5) กีฬาชิงชนะเลิศแห่ง

ประเทศไทย (ที่จัดโดยสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย)

1.6) กีฬานักเรียนโรงเรียน

กีฬาแห่งประเทศไทย

1.7) กีฬาสถาบันการ

พลศึกษาแห่งประเทศไทย

2) รายการแข่งขันระดับนานาชาติ

2.1) กีฬา OLYMPIC

GAMES

2.2) กีฬา YOUTH

OLYMPIC GAMES

2.3) กีฬา ASIAN GAMES

2.4) กีฬา SEA GAMES

2.5) กีฬา ASIAN BEACH

2.6) กีฬา ASIAN INDOOR

2.7) กีฬามหาวิทยาลัยโลก

2.8) กีฬามหาวิทยาลัย

2.9) กีฬา ASEAN

SCHOOL GAMES

2.10) กีฬาชิงชนะเลิศแห่ง

เอเชีย (ทั้งในระดับ ประชาชน และเยาวชนอายุต่าง ๆ

ที่จัดโดยสหพันธ์กีฬาแห่งเอเชียหรือสหพันธ์กีฬานานาชาติ)

3.7 บทบาทหน้าที่ของวิทยาเขตและโรงเรียนกีฬา

โรงเรียนกีฬา และวิทยาเขตสถาบันการพลศึกษามีบทบาทหน้าที่หลักในการพัฒนานักกีฬา ดังนี้

3.7.1 จัดเตรียมนักกีฬาทั้งในโรงเรียนกีฬาและศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในวิทยาเขตให้สามารถผ่านการคัดเลือกเป็นตัวแทนสมาคมกีฬา และตัวแทนทีมชาติไทยให้ได้ตามเป้าหมายที่กำหนดอย่างเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน

3.7.2 เตรียมนักกีฬาในแต่ละระดับที่เกี่ยวข้อง

3.7.3 เตรียมแผนการส่งนักกีฬาเข้าคัดเลือกในรายการต่างๆ ที่สมาคมกีฬา หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำหนด

3.7.4 เตรียมผู้ฝึกสอนและแผนการฝึกซ้อมกีฬาในโรงเรียนกีฬา และวิทยาเขต ตามที่กำหนดไว้ในโรงเรียนกีฬาและศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ให้มีความพร้อมด้านจำนวนและความสามารถ

3.7.5 บริหารจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในโรงเรียนกีฬาและวิทยาเขตตามที่กำหนด ให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

3.7.6 เตรียมการด้านงบประมาณเพื่อให้การสนับสนุนชนิดกีฬาเพื่อความเป็นเลิศที่กำหนดไว้ในโรงเรียนกีฬาและวิทยาเขตให้เหมาะสมและพอเพียงต่อการพัฒนา

3.7.7 จัดทำแผนเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ด้านกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในระยะต่าง ๆ ไว้อย่างชัดเจน

3.8 การกำหนดเป้าหมายที่มุ่งผลสัมฤทธิ์

เพื่อให้สถาบันการพลศึกษาสามารถขับเคลื่อนแผนในด้านต่าง ๆ มุ่งสู่ความสำเร็จได้ตามความคาดหวัง จึงต้องกำหนดเป้าหมายในด้านต่าง ๆ ไว้อย่างชัดเจน และสื่อสารกับบุคลากรในหน่วยงานที่กำกับให้ดำเนินการตามแผนและกิจกรรมต่าง ๆ อย่างจริงจัง พร้อมทั้งให้คำมั่น (Commitment) ที่จะร่วมมือร่วมใจในการพัฒนานักกีฬาของวิทยาเขตและโรงเรียนกีฬาให้สามารถผ่านการคัดเลือกเข้าเป็นนักกีฬาของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย ตัวแทนทีมชาติไทยในระดับต่าง ๆ ตามเป้าหมายที่กำหนด นอกจากนี้ สถาบันการพลศึกษา ต้องให้การสนับสนุนในด้านงบประมาณ ผู้ฝึกสอน อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฝึกสอน นักกีฬาของวิทยาเขตและโรงเรียนกีฬาสามารถขับเคลื่อนไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยสถาบันการพลศึกษาได้กำหนดหลักในการดำเนินการไว้ ดังนี้

3.8.1 กำหนดชนิดกีฬาให้โรงเรียนกีฬาตามความเหมาะสม โดยจัดให้มีการประชุมเพื่อสอบถามความมั่นใจของผู้บริหารโรงเรียนกีฬาในการกำหนดชนิดกีฬา อย่างน้อย 3 ชนิด เช่น กำหนดชนิดกีฬาและประเภทกีฬาย่อยให้กับโรงเรียนกีฬา เพื่อไม่ให้มีการซ้ำซ้อนกันมาก และแย่งนักกีฬาหรือผู้ฝึกสอน ตลอดจนมีความคล่องตัวในการจัดสรรงบประมาณ

3.8.2 กำหนดชนิดกีฬาในศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในวิทยาเขตให้สอดคล้องกับชนิดกีฬาที่เน้นในโรงเรียนกีฬาเพื่อรับนักกีฬาส่งเข้าพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

3.8.3 กำกับติดตาม ดูแลเอาใจใส่

สนับสนุน ส่งเสริมเป็นกรณีพิเศษ รวมถึงการจัดสวัสดิการสำหรับนักศึกษาและผู้เกี่ยวข้อง

3.8.4 คัดเลือกและทดสอบสถิตินักกีฬา โดยการคัดเลือกผู้ที่มีแววนักกีฬาในเชิงรุก และทำการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง (โดยไม่เน้นที่ปริมาณ)

3.8.5 การลงทุนในการสร้างนักกีฬานิตตามที่กำหนด ทั้งในวิทยาเขตและโรงเรียนกีฬาอย่างเต็มที่

3.8.6 วางแผนส่งนักกีฬาในโรงเรียนกีฬาไปฝึกที่ศูนย์ฝึกของวิทยาเขตอย่าง

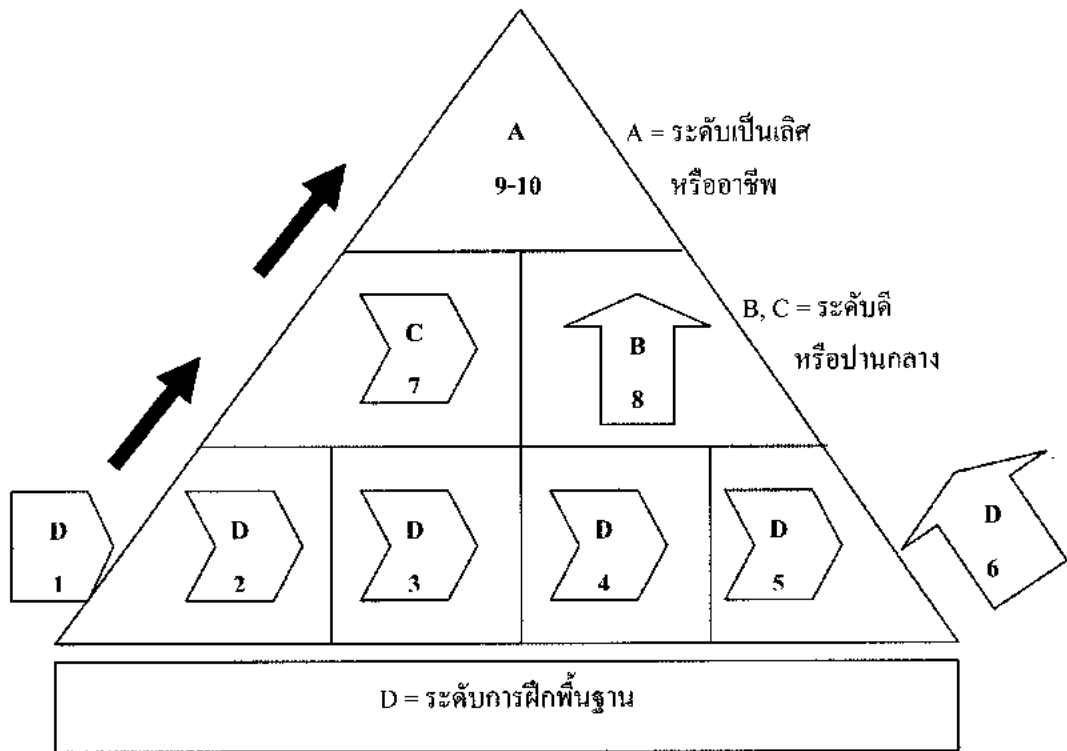
ต่อเนื่องและเป็นระบบครบวงจร

3.9 การจัดระดับทักษะของนักศึกษา

โดยอาศัยหลักทางวิชาการ สถาบันการพลศึกษาสามารถแบ่งระดับความสามารถและจัดกลุ่มนักศึกษาและกำหนดความรับผิดชอบขององค์กรกีฬา และให้ผู้ฝึกสอนสามารถนำมาใช้ โดยเริ่มที่ระดับความสามารถของผู้เริ่มต้น (ผู้เล่นใหม่) และพัฒนาไปถึงระดับ 10 (ระดับดีเลิศ) ซึ่งเป็นระดับสูงสุดของนักศึกษาที่แสดงออกและสามารถแบ่งได้ดังนี้ (ดังตารางการจัดระดับทักษะของนักศึกษา)

การจัดระดับทักษะของนักศึกษา แผนภูมิการพัฒนากีฬา แบบ MOVE FORWARD ของสถาบันการพลศึกษา

การจัดกลุ่ม	ระดับ-ชั้น	ผู้รับผิดชอบ
กลุ่มที่ 5	10 - Master (ระดับดีเลิศ/ระดับแชมป์เปียน)	สถาบันวิชาการกีฬา/ สถาบันการพลศึกษา/ สมาคมกีฬา
กลุ่มที่ 4	9 - Elite (ระดับดีที่สูงสุด/ระดับดีเลิศ)	โรงเรียนกีฬา/ศูนย์กีฬา เพื่อความเป็นเลิศของ สถาบันการพลศึกษา
กลุ่มที่ 3	8 - Advanced (ระดับสูง/ก้าวหน้า) 7 - Intermediate (ระดับกลาง)	โรงเรียนกีฬา ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ของสถาบันการพลศึกษา
กลุ่มที่ 2	6 - Above average (ระดับสูงกว่ามาตรฐาน) 5 - Average (ระดับมาตรฐาน)	โรงเรียนกีฬา
กลุ่มที่ 1	4 - Below average (ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน) 3 - Apprentice (ระดับฝึกหัด) 2 - Novice (ระดับหัดใหม่) 1 - Beginner (ระดับเริ่มเล่น)	โรงเรียนกีฬา ชมรมกีฬา นักกีฬาเอง

หน้าที่และความรับผิดชอบในแต่ละระดับ

สถาบันการพลศึกษาและหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องจะต้องร่วมมือกันรับผิดชอบพัฒนานักกีฬาแต่ละระดับ ตามแผนภูมิการพัฒนานักกีฬาก้าวหน้า (MOVE FORWARD) ดังนี้

1. ระดับการฝึกพื้นฐาน (ระดับ D)

โรงเรียนกีฬา มีหน้าที่ฝึกนักกีฬา ระดับพื้นฐานที่มีการคัดกรองตามกระบวนการคัดเลือกนักเรียนเข้าเรียนในโรงเรียนกีฬามาแล้วจากระดับการฝึกพื้นฐานให้พัฒนาไปสู่ระดับดี หรือระดับที่มีความก้าวหน้า (B และ C)

2. ระดับการฝึกระดับดีหรือปานกลาง (ระดับ B และ C)

ความรับผิดชอบในการฝึกระดับนี้ ยังคงเป็นหน้าที่ของโรงเรียนกีฬา และเมื่อนักเรียน

จบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ให้ส่งต่อนักกีฬาไปศึกษาในวิทยาเขต จากนั้นเป็นหน้าที่ของวิทยาเขตแต่ละแห่งที่รับผิดชอบในการเป็นศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และกำหนดแนวทางและการดำเนินการฝึกเพื่อให้นักกีฬาพัฒนาต่อไปจนถึงระดับสูงสุด (ระดับ A ที่มีความเป็นเลิศหรืออาชีพ)

3. ระดับดีเลิศ (ระดับ A)

เป็นหน้าที่ของวิทยาเขต ร่วมกับสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย หรือองค์กรกีฬาที่เกี่ยวข้องที่จะต้องพัฒนาและรักษาระดับของนักกีฬาที่ผ่านการพัฒนามาถึงระดับนี้ไว้ให้ถึงจุดสูงสุดให้นานที่สุด

4. วิธีการเตรียมนักกีฬาอาชีพ

Chris Solly ผู้อำนวยการ World

Academy of Sport แห่งมหาวิทยาลัยแมนเชสเตอร์
กล่าวว่า ความสำเร็จของการสร้างนักกีฬามือถึง
ประกอบหลัก 2 ประการ คือ

1. กลยุทธ์ของการสร้างความสำเร็จ
2. องค์ประกอบของความสำเร็จ 4

ประการ คือ

- 2.1 กลยุทธ์การบริหารจัดการ
- 2.2 รายการแข่งขันของนักกีฬาใน

ระดับต่าง ๆ

2.3 การสร้างทักษะพื้นฐานให้กับ
นักกีฬาในระดับรากหญ้า และการพัฒนาขีดความ
สามารถของนักกีฬาให้สูงขึ้น

2.4 สิ่งอำนวยความสะดวกของ
การฝึกกีฬา

วิธีการเป็นนักกีฬาอาชีพ

ร่าง พ.ร.บ. กีฬาอาชีพที่เสนอต่อสภาผู้แทน
ราษฎร กล่าวว่า ผู้ที่จะถือว่าเป็นนักกีฬาอาชีพ
และจะได้รับสิทธิประโยชน์และการคุ้มครองตาม
กฎหมายต้องเป็นผู้ที่ได้รับบัตรประจำตัวนักกีฬา ซึ่ง
บัตรนี้จะต้องมีการยื่นคำขอกับสมาคม องค์การ หรือ
คณะกรรมการกีฬาที่คณะกรรมการกำหนดและจะต้อง
มีการตรวจสอบก่อน เช่น อายุ ประวัติ ข้อมูลทาง
ด้านสุขภาพร่างกาย และยังมีข้อห้ามในการ
ออกบัตรด้วย เช่น สุขภาพไม่เหมาะสมหรือเป็น
ผู้ได้รับบาดเจ็บซึ่งแพทย์ไม่ให้การรับรองด้าน
สุขภาพ หรือเป็นผู้อยู่ในระหว่างการถูกลงโทษ
อันเนื่องมาจากความผิดเกี่ยวกับสารต้องห้ามใน
นักกีฬา

สรุป ผู้ที่จะเข้าแข่งขันกีฬาอาชีพต้องมีบัตร
ประจำตัวกีฬาอาชีพ และได้รับอนุญาตจากหน่วยงาน
ที่เกี่ยวข้อง โดยมีสิทธิได้รับสิทธิประโยชน์และการ

คุ้มครองตามร่างพระราชบัญญัตินี้ เช่น ได้รับการ
สงเคราะห์กรณีได้รับบาดเจ็บจากการแข่งขันกีฬา
การทำหลักประกันสุขภาพ รวมถึงการตรวจสุขภาพ
ร่างกายก่อนแข่งขันกีฬา เป็นต้น

5. หลักการได้มาซึ่งนักกีฬาอาชีพ

ขอยกตัวอย่าง การคัดเลือกนักเบสบอล
อาชีพในประเทศญี่ปุ่น มีการคัดเลือกนักกีฬา 2
ระดับ คือ นักเรียนที่จบการศึกษามัธยมศึกษา
ตอนปลาย และนักศึกษาที่จบจากมหาวิทยาลัย
หรือการซื้อขายนักกีฬาอาชีพที่ทำงาน (หรือย้าย
สโมสร)

การเลือกนักกีฬาใหม่ ผู้ที่เคยเล่นใน
ทีมเดียวกันในระหว่างที่เรียนอยู่ในโรงเรียนหรือ
มหาวิทยาลัยอาจจะต้องแยกสโมสรกันเพราะ
สโมสรต้องการผู้เล่นคนละตำแหน่ง

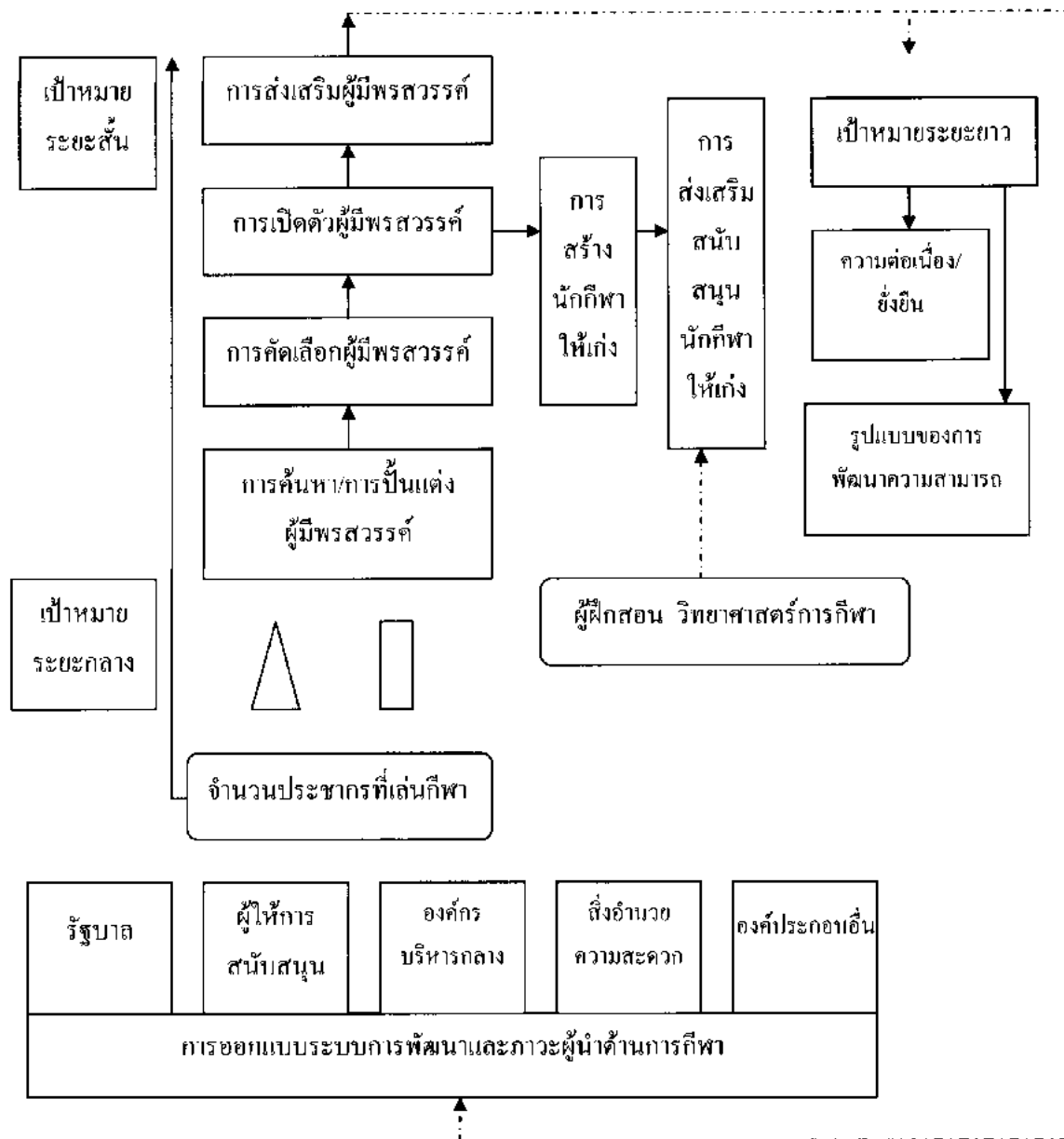
ส่วนการเตรียมนักกีฬาซูโม ก็ต้องมีการ
เตรียมตั้งแต่ระดับเยาวชนเช่นเดียวกันโดยนักกีฬา
ต้องฝึกหัด สร้างสถิติและพัฒนาความสามารถให้
สโมสรที่จะรับเข้าเป็นนักกีฬาพิจารณา

นอกจากนี้ สโมสรใหญ่จะสร้าง Sport
Academy เพื่อสร้างนักกีฬาของตนเองไว้ใช้งาน
เอง หรือสร้างไว้เพื่อจำหน่ายให้กับทีมที่ต้องการ
เช่น - ฟุตบอลในอังกฤษ อเมริกาใต้ ยุโรป เกาหลี
ญี่ปุ่น - บาสเกตบอลในอเมริกา - เบสบอลในญี่ปุ่น
และอเมริกา - เนตบอลในออสเตรเลีย และแอนด์บอล
ในยุโรป เป็นต้น

6. กีฬาอาชีพกับธุรกิจการกีฬา

ธุรกิจทางด้านการกีฬามีหลายสาขาที่
สามารถจะรายสร้างได้ เมื่อมีกีฬาอาชีพ และจะมี
ธุรกิจด้านต่าง ๆ ติดตามมาเป็นเงาตามตัว (ปรากฏพิทย์
ยุวานนท์. 2551) เช่น สินค้าและการบริการทาง
การกีฬา การตลาดกีฬา การจัดการทางการเงิน

แผนภูมิความสำเร็จในการสร้างทักษะพื้นฐานและ
พัฒนาขีดความสามารถนักกีฬาระดับรากหญ้า

ทางการกีฬา การจัดการทางด้านทรัพยากรมนุษย์
ทางการกีฬา การจัดการแข่งขัน การจัดการสถานที่
และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการกีฬา การ
บริหารผลการจัดการกีฬา

7. รายได้จากกีฬาอาชีพ

เมื่อเข้าสู่เส้นทางนักกีฬาอาชีพ
นักกีฬาจะมีอากรรายได้มาจากด้านต่าง ๆ ได้แก่
รายได้ประจำจากสัญญาจ้างของนักกีฬา รายได้พิเศษ
จากสโมสร รายได้พิเศษจากการแข่งขันรายการ
ต่าง ๆ รายได้ขององค์กรทางธุรกิจการกีฬา (การ
โฆษณาสินค้าและบริการ) รายได้จากองค์กรภาครัฐ
ที่สามารถเชื่อมโยงกับการกีฬาในกรณีที่ให้นักกีฬา
เล่นกีฬาเป็นอาชีพได้

8. ผลประโยชน์ที่มีต่อผู้ชม หรือ Fan Club

ในช่วง 2 - 3 ปีที่ผ่านมา สโมสรกีฬา
ฟุตบอลมีการพัฒนาไปมาก มีการจัดกองเชียร์หรือ
Fan Club ทุกทีม สนามฟุตบอลของทีมเข้าก็มี
การปรับปรุงมากมายและสวยงามเป็นเอกลักษณ์
แต่หลายทีมยังต้องอาศัยสนามของทางราชการ
หลายทีมมีแนวคิดในเรื่องของที่ระลึกและมีเงินทุน
หมุนเวียนจากการจำหน่ายสินค้าผลิตภัณฑ์ประจำ
ทีม หลายจังหวัดมีผู้ชมเต็มสนามและเก็บค่าผ่าน
ประตูได้มาก

9. แนวทางการสร้างนักกีฬาอาชีพ ของโรงเรียนกีฬา

ผู้เชี่ยวชาญด้านการฝึกนักกีฬาแบ่ง
และเรียกขั้นแรกของการสร้างนักกีฬาว่าเป็นช่วง
ของการเตรียมโดยทั่วไป จากนั้น เป็นการตรวจ
สอบทักษะพื้นฐานของนักกีฬา

ก่อนที่จะศึกษาเกี่ยวกับการวางแผน
โปรแกรมการฝึกนักกีฬาต่อไปให้ลึกซึ่งควรศึกษาผล

การประเมินนักกีฬาอย่างละเอียด และทำตรวจ
สอบให้สมบูรณ์เสียก่อน การประเมินนักกีฬามี
ข้อมูลประกอบด้วยรายการต่าง ๆ จำนวน 3 รายการ
ดังนี้

1. โปรแกรมการทดสอบพื้นฐานการ
กีฬา
2. โปรแกรมการทดสอบความ
ก้าวหน้า
3. ใบบันทึกคะแนนการทดสอบ
ทักษะกีฬา

การประเมินตามรายการข้างต้นนี้
มีความสำคัญเป็นอย่างมากเพราะท่านจะสร้าง
โปรแกรมการฝึกให้กับนักกีฬาแต่ละระดับได้ โดย

ก. การสร้างนักกีฬาอาชีพระดับ พื้นฐาน

โรงเรียนกีฬากำหนดวัตถุประสงค์
ของการสร้างนักกีฬาอาชีพระดับพื้นฐานไว้ดังนี้

1. จัดการศึกษาวิชาสามัญให้กับ
นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านกีฬาควบคู่กับ
การจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ
2. เตรียมและผลิตนักกีฬาให้
มีศักยภาพสูงสุดเข้าแข่งขันในระดับชาติและ
นานาชาติทัดเทียมนานาชาติอารยประเทศ
3. ศึกษาวิเคราะห์วิจัย เพื่อพัฒนา
นักกีฬา และการกีฬาของประเทศ

ข. แนวทางการคัดเลือกนักเรียน โรงเรียนกีฬา

สถาบันการพลศึกษา ได้กำหนด
แนวทางในการคัดเลือกนักเรียนโรงเรียนกีฬาเพื่อ
พัฒนาไปสู่ความเป็นเลิศ ดังต่อไปนี้

1. การทดสอบทักษะความ
สามารถ และแว่นักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

แพทย์

2. การตรวจสอบด้านสุขภาพโดย

3. การทดสอบเชาว์ปัญญาที่
เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทางกีฬา

4. การสัมภาษณ์นักเรียนเกี่ยวกับ
ความมุ่งมั่นและการสนับสนุนของผู้ปกครอง

**ค. แนวทางการบริหารจัดการ
โรงเรียนกีฬา**

1. นักเรียนอยู่ประจำในโรงเรียน
2. โรงเรียนจัดสวัสดิการ เช่น
อาหารหลัก 3 มื้อ เสื้อผ้าชุดฝึกและอุปกรณ์กีฬา
อุปกรณ์การเรียน เครื่องแบบนักเรียน ชุดและ
อุปกรณ์การแข่งขันกีฬา

3. จัดการศึกษาตามหลักสูตร
กระทรวงศึกษาธิการ เฉพาะโรงเรียนกีฬา ในระดับ
ประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา

4. จัดการฝึกเพื่อพัฒนาด้านกีฬา
ตามชนิดที่นักเรียนสมัครเพื่อพัฒนาให้ถึงศักยภาพ
สูงสุด โดยอาศัยหลักวิทยาศาสตร์การกีฬาและ
เทคโนโลยีทางการกีฬา

5. การส่งนักกีฬาเข้าแข่งขันตาม
ระดับและความสามารถตลอดปีอย่างเหมาะสม

ง. การสร้างนักกีฬาระดับอุดมศึกษา

สถานศึกษาระดับอุดมศึกษา
สามารถที่จะสร้างอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาให้
กับนักศึกษาได้ดังนี้

1. การสร้างผู้ฝึกสอนกีฬาอาชีพ
2. การสร้างผู้จัดการกีฬาอาชีพ
3. การสร้างสื่อมวลชนทางการกีฬา
อาชีพ

4. การสร้างผู้ค้าผลิตภัณฑ์กีฬา

5. การสร้างผู้ประกอบการอาชีพด้าน
สุขภาพหรือการบำบัดทางการกีฬา

**10. การเตรียมความพร้อมนักกีฬา
เพื่อเข้าเส้นทางอาชีพ**

มีคำถามที่ต้องการคำตอบจากนักการศึกษาและนักจัดการกีฬาว่า ในประเทศไทยบ้านเรา
ควรมีแนวทางในการสร้างนักกีฬาอาชีพที่เป็นวิธีการ
ของบ้านเราโดยเฉพาะหรือไม่อย่างไร หรือเราควร
จัดการสร้างนักกีฬาอาชีพตามระบบและความ
ต้องการนักกีฬาอาชีพตามที่ต่างประเทศต้อง

สรุปก็คือ เราจะผลิตนักกีฬาอาชีพให้เล่น
ในประเทศเอง หรือผลิตเพื่อส่งออก

**11. แผนการบริหารจัดการกีฬาเพื่อ
การพัฒนาสู่การอาชีพ**

การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพควรมี
การวางแผนไว้อย่างเป็นขั้นตอนดังนี้

1. แผนการรับและคัดเลือกนักกีฬา
2. แผนการฝึกกีฬานานาชาติต่างๆ
3. แผนและยุทธศาสตร์การจัดการ
ผู้ฝึกสอนกีฬา

4. แผนการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬา
และเทคโนโลยีทางการกีฬา

5. แผนการวิจัยและพัฒนาการกีฬา
6. แผนและยุทธศาสตร์การทดสอบ
และการแข่งขัน

7. แผนการดูแลการบาดเจ็บและ
สวัสดิการนักกีฬา

8. แผนการจัดการศึกษาและส่ง
นักกีฬาเข้าศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ (Sport
Academy)

สรุป

โรงเรียนกีฬาและสถาบันการพลศึกษาจะสามารถสร้างนักกีฬาสู่อາซีฟได้โดยหลักการดังนี้

1. การบริหารจัดการผู้ฝึกสอน โดยจ้างผู้ฝึกสอนมืออาชีพ พร้อมกับสร้างผู้ฝึกสอนรุ่นใหม่ แม้จะต้องใช้เวลาดำเนินการ เพราะการจัดการศึกษาคงไม่สำเร็จเพียงชั่วข้ามคืนและสถาบันการพลศึกษาต้องขับเคลื่อนกลยุทธ์นี้อย่างต่อเนื่อง และต้องดำเนินการตามกลยุทธ์ทุกวิถีทาง พร้อมทั้งสร้างความเข้าใจกับบุคลากรทุกฝ่ายให้ขับเคลื่อนไปพร้อมกันและได้รับการตอบรับในทางที่ดี

2. การพัฒนาสถานะของผู้ฝึกสอนที่มีอยู่ในปัจจุบัน ให้สามารถปฏิบัติงานได้มีศักยภาพที่สูงขึ้น และสามารถจ่ายค่าตอบแทนสูงตามความสามารถได้อีกด้วย

3. การพัฒนาผู้ฝึกสอนให้สามารถเขียนแผนการฝึกได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อสร้างและพัฒนา นักกีฬาตามระดับอายุและพัฒนาการ

4. การกำหนดนโยบายในการบริหารจัดการโรงเรียนกีฬา เพื่อสร้างความเป็นเลิศในกีฬารายการต่าง ๆ อย่างชัดเจน ลดชนิดกีฬาที่มีความซ้ำซ้อนและปรับผู้ฝึกสอนให้เหมาะสมกับแต่ละโรงเรียนกีฬาเพื่อความชัดเจน ไม่สอนเป็นแบบวิชา

พลศึกษาในโรงเรียนทั่วไป

5. สถาบันการพลศึกษาสนับสนุนด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา ให้กับโรงเรียนกีฬา และวิทยาเขตอย่างเต็ม เพื่อให้มีวัสดุ อุปกรณ์ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา และพัฒนาบุคลากรที่จะใช้เครื่องมือต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ

6. นำหลักวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้อย่างจริงจังและอย่างกว้างขวาง โดยอาศัยผลงานการวิจัยต่างๆ มาอ้างอิงให้เป็นประโยชน์ที่ชัดเจน

7. พัฒนาศูนย์วิชาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ (Sports Academy) โดยศึกษาจากประเทศในแถบเอเชียมีการจัดตั้งศูนย์นี้หลายแห่ง เช่น ในประเทศญี่ปุ่น เกาหลีใต้ หรือออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ เป็นต้น และนำมาดำเนินการในสถาบันการพลศึกษาโดยเร่งด่วนและจริงจัง

8. ควรมีการทดสอบและแข่งขันเพื่อสร้างนักกีฬาอาชีพ ซึ่งมีความจำเป็นต้องทดสอบเป็นการรับรองความสามารถของนักกีฬา โดยการทดสอบสมรรถภาพทางกาย สุขภาพ และการทดสอบความสามารถของนักกีฬา เป็นต้น

9. คำถามสุดท้าย เป็นสิ่งที่ท้าทายนักบริหารจัดการกีฬามีว่า “วิธีการบริหารจัดการกีฬาอาชีพให้เหมาะกับประเทศไทยเป็นอย่างไร”

เอกสารอ้างอิง

- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2553) ร่างพระราชบัญญัติการกีฬาอาชีพ. เอกสารอัดสำเนา. การกีฬาแห่งประเทศไทย.
- ชาญวิทย์ ผลชีวิน. (2552) คู่มือมือการฝึกอบรมกีฬาฟุตบอล C-License. (เอกสารประกอบการฝึกอบรม). สถาบันพัฒนาบุคลากร, สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ.
- นิตพันธ์ สระภักดิ์. (2547) การฝึกความเร็วในการกีฬา. ศรีสะเกษการพิมพ์. จังหวัดศรีสะเกษ.
- ปรามทิพย์ ยูวานนท์. (2552) การจัดการกีฬา. บริษัทพิมพ์ดีการพิมพ์. กรุงเทพฯ.
- สมพงษ์ ชาดะวิที. (2552) เอกสารประกอบการบรรยายพิเศษ. เอกสารอัดสำเนา. สถาบันการพลศึกษา. กรุงเทพฯ.
- (2551) เอกสารนโยบายอธิการบดีสถาบันการพลศึกษา. สถาบันการพลศึกษา (เอกสารอัดสำเนา). กรุงเทพฯ.
- สถาบันการพลศึกษา. (2553) ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ (พ.ศ. 2553 - 2556) ของสถาบันการพลศึกษา. สถาบันการพลศึกษา. กรุงเทพฯ.
- (2553) รายงานการวิจัยเรื่องผลการประเมินผลการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 สำหรับโรงเรียนกีฬา. สถาบันการพลศึกษา.
- International Olympics Committee. (2005) Sport Administration Manual. Roger Jackson & Associates Ltd. Canada.